

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26CoCsp/20/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123238061
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Olekšák
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4123238061.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Olekšáka a členov senátu JUDr. Pavla Pileka a JUDr. Romana Greguša, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom: C. D. XXXX/XX, XXX XX E., zastúpenému: N-advokát, s. r. o., so sídlom: Lovinského 4408/22, 811 04 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 51 098 636, proti žalovanému: Zelenina Nitra s.r.o., so sídlom: Malé Zálužie 5, 951 24 Malé Zálužie, IČO: 51 897 237, zastúpenému: JUDr. Pavol Gráčik, advokát, so sídlom: Farská 40, 949 01 Nitra, o zaplatenie 6.000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 12Csp/120/2023 - 187 zo dňa 17. júla 2024, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 12Csp/120/2023 - 187 zo dňa 17. júla 2024 potvrdzuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % na účet právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od doručenia rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou na Okresný súd Nitra dňa 23.08.2023 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 6.000 eur s príslušenstvom, ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 25.05.2023 uzavrel so žalovaným kúpnu zmluvu označenú ako „Zmluva o predaji motorového vozidla“ (ďalej len „kúpna zmluva“), ktorej predmetom bola kúpa motorového vozidla. Zaplatil kúpnu cenu vo výške 6.000 eur, pričom následne zistil vady vozidla majúce charakter skrytých vád, ktoré malo vozidlo už pri prevzatí. Žalobca tvrdil, že o predmetných vadách nemal vedomosť, nebol na tieto zo strany žalovaného upozornený a konštatoval nemožnosť užívať vozidlo. Žalobca u žalovaného reklamoval predmetné vady, odstúpil od kúpnej zmluvy a vyzval žalovaného na prevzatie vozidla a vrátenie kúpnej ceny.

2. Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 12Csp/120/2023 - 187 zo dňa 17. júla 2024 (ďalej aj len „napadnutý rozsudok“) tak, že vo výroku I. uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 6.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 6.000 eur od 10.08.2023 do zaplatenia s tým, že žalobca je pripravený vrátiť žalovanému motorové vozidlo značka: FIAT, obchodný názov: DUCATO 3.0 CNG 17 H, s evidenčným číslom: F., s VIN: G., a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; vo výroku II. priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnej výške.

3. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok právne odôvodnil primárne ustanoveniami § 48 ods. 1, § 52 ods. 1, § 457, § 499 ods. 1 a 2, § 501 ods. 1 a 2, § 507 ods. 1, 2, 3 a 4, § 517 ods. 1 a 2, § 588, § 597 ods. 1 a 2, § 599, § 612 ods. 1, § 618, § 619 ods. 1, § 620 ods. 1, § 621 ods. 1, § 623 ods. 1 a 4, § 624 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“); § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon

o ochrane spotrebiteľa“); § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

4. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie v podstate odôvodnil tým, že predmetnú kúpnu zmluvu uzavretú medzi žalobcom a žalovaným vyhodnotil ako spotrebiteľskú, a preto aplikoval ustanovenia Zákona o ochrane spotrebiteľa, ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj osobitné ustanovenia o spotrebiteľskej kúpnej zmluve podľa § 612 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie zo zisteného skutkového stavu dospel k záveru o platnosti kúpnej zmluvy a konštatoval, že bola uzatvorená riadne a v správnej písomnej forme, obsahovala všetky podstatné zákonné náležitosti. Súd prvej inštancie však niektoré zmluvné podmienky vyhodnotil ako neprijateľné, konkrétne čl. III. ods. 2. a 3. predmetnej zmluvy, kde bolo uvedené, že kupujúci nebude mať žiadne námietky voči predávajúcemu, ktoré sa zakladajú na opotrebení a poškodení predmetu zmluvy a že kupujúci preberá vozidlo tak, ako stojí a leží. Takáto formulácia podľa záveru súdu prvej inštancie obmedzuje možnosti spotrebiteľa pri uplatňovaní zodpovednosti z väd kúpenej veci, a preto tieto zmluvné podmienky vyhodnotil ako neplatné. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že len gramatický výklad slovného spojenia „ako stojí a leží“ nepostačuje. Poukázal na aktuálnu judikatúru, podľa ktorej predmetná skutočnosť v praxi spôsobuje, že zbavovať sa zodpovednosti za vady aplikovaním predmetnej doložky (ako stojí a leží) je možné len v prípade, ak je predmetom zmluvy vec určená úhrne, avšak predmetnú formuláciu nie je možné aplikovať na individuálne určené veci. Zároveň poukázal na to, že aplikáciou predmetnej formulácie by sa v zmysle ustálenej judikatúry predávajúci bez ďalšieho zbavil zodpovednosti za vady. Týmto by sa výrazným spôsobom zasiahlo do spravodlivej rovnováhy účastníkov právnych vzťahov. Ďalej súd prvej inštancie dospel k záveru, že druhá reklamácia zo dňa 13.07.2023 bola uplatnená zo strany žalobcu riadne a včas, pričom skutočnosť, že v nej nebolo uvedené, kde sa vozidlo nachádza nespôsobuje neplatnosť reklamácie. V predmetnej reklamacii boli presne vymenované vady vytykané žalobcom a aký konkrétny nárok si vo vzťahu k žalovanému uplatňuje. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný túto, v poradí druhú, reklamáciu nevybavil žiadnym spôsobom, následne žalobca od zmluvy odstúpil. Poukázal na to, že žalobcovi vzniklo právo odstúpiť od predmetnej zmluvy aj v dôsledku porušenia povinnosti žalovaného prevziať vec na reklamáciu v záručnej dobe, pretože reklamácia zo dňa 13.06.2023 ako aj zo dňa 13.07.2023 nebola žalovaným prevzatá do reklamačného konania. Zároveň súd prvej inštancie poukázal na to, že žalovaný bol povinný reklamáciu riešiť, nič mu nebránilo kontaktovať žalobcu a zistiť, kde sa vozidlo nachádza. Žalobca sa nemohol objektívne dostaviť k žalovanému s vozidlom, pretože vozidlo nešlo natankovať v čoho dôsledku sa stalo nepojazdným. Súd prvej inštancie sa tak nestotožnil s argumentáciou žalovaného o tom, že žalovaný nemohol vybaviť reklamáciu, pretože nevedel, kde sa vozidlo nachádza, a preto mu ani nezačala plynúť lehota na vybavenie reklamácie.

5. Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca účinne odstúpil od kúpnej zmluvy na základe zistených a preukázaných väd na predmete kúpy, pre ktoré nebolo možné vec riadne užívať. Žalovaný bol preto podľa ust. § 48 Občianskeho zákonníka, respektíve ust. § 457 Občianskeho zákonníka povinný vrátiť žalobcovi kúpnu cenu a žalobca bol pripravený mu vec vrátiť. Súd prvej inštancie poukázal na to, že ide o zodpovednosť žalovaného, pričom sa jedná o objektívnu zodpovednosť, ktorej sa žalovaný nemôže zbaviť, ibaže by na vady upozornil. Žalobca nebol upozornený žalovaným na žiadnu vadu, a to ani v kúpnej zmluve a ani ústnou formou. Žalovaný by nezodpovedal za tie vady, na ktoré by konkrétne upozornil. Záverom súd prvej inštancie konštatoval, že pripravenosť plniť záväzok protistrany postačuje len deklarovať a nemusí byť uvedený v petite žaloby. Žalobca tak v žalobe deklaroval pripravenosť vrátiť kúpenú vec, a tak mohol právo vyplývajúce zo žaloby (vrátenie kúpnej ceny) bez vyjadrenia synalagmatického záväzku uplatniť pred súdom.

6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol na základe pomeru úspechu strán konania, a preto žalobcovi ako procesne úspešnej strane priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

7. Proti napadnutému rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote a v celom rozsahu odvolanie a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie; alternatívne navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania. Napadnutý rozsudok považoval za nesprávny z nasledovných odvolacích dôvodov:

(i) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 365 ods. 1 písm. b) CSP];

(ii) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 365 ods. 1 písm. d) CSP];

(iii) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam [§ 365 ods. 1 písm. f) CSP];

(iv) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP].

8. Odvolanie odôvodnil tým, že predmet sporu mal byť posúdený aj podľa ust. § 18 ods. 2 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Neaplikovanie predmetného ustanovenia predstavuje nesprávne právne posúdenie veci, prípadne inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalovaný konštatoval, že súd prvej inštancie aplikoval úpravu Občianskeho zákonníka platnú od 01.07.2024, pričom nebral do úvahy ustanovenie k úpravám účinným od 01.07.2024, konkrétne ust. § 879x Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa ustanovenia tohto zákona aplikujú na právne vzťahy vzniknuté po 30.06.2024. Okamih uzatvorenia predmetnej zmluvy predstavoval deň 25.05.2023, teda skorší dátum než vyžaduje predmetné ustanovenie. Na základe tejto skutočnosti bol žalovaný názoru, že aj v tomto prípade súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil. Ďalej žalovaný poukázal na to, že jediná reklamácia, ku ktorej došlo, bola reklamácia uskutočnená na prevádzke žalovaného, a to deň po uzatvorení zmluvy. Táto reklamácia bola vybavená, a reklamované vady boli odstránené. Zo strany žalobcu nebola uplatnená žiadna ďalšia reklamácia. Žalovaný uviedol, že žalobca listom zo dňa 13.06.2023 požadoval odstránenie väd (uvedených v bode 12. žaloby), pričom nezohľadnil, že došlo k odstráneniu väd reklamovaných deň po uzavretí kúpnej zmluvy na adrese prevádzky žalovaného. Žalovaný konštatoval, že od vyhotovenia a doručenia predmetného listu nemal možnosť vybaviť reklamáciu, pretože žalobca nepristavil predmetné vozidlo do prevádzky žalovaného, a to ani po oznámení väd a uplatnení nároku z väd po dátume 13.06.2023 a ani po dátume 13.07.2023, kedy žalobca adresoval žalovanému opätovnú výzvu na odstránenie väd. V predmetných výzvach žalobca neuviedol adresu, kde sa malo vozidlo nachádzať, ak by mal žalovaný záujem za ním vycestovať, čo však nebolo a nie je jeho povinnosťou. Na základe týchto skutočností žalovaný dospel k záveru, že sa nedostal a ani sa nemohol dostať do omeškania s povinnosťou vybaviť reklamáciu žalobcu, pretože nebola riadne uplatnená s odkazom na ust. § 18 ods. 2 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Poukázal na to, že povinnosť priniesť reklamovaný tovar vyplýva aj z ust. § 18 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré síce súd prvej inštancie aplikoval, avšak ho nesprávne interpretoval. Lehota na vybavenie reklamácie začne plynúť až okamihom odovzdania predmetu reklamácie na prevzatie predávajúcim, najneskôr okamihom, kedy predávajúci zabráni alebo znemožní prevzatie predmetu reklamácie. Žalovaný zdôraznil, že mu predmet reklamácie nebol odovzdaný a tým pádom neprišlo k začatiu plynutia lehoty na vybavenie reklamácie a ani nenastal okamih, kedy by začala plynúť lehota na vybavenie reklamácie v dôsledku toho, že by žalovaný znemožnil alebo zabránil prevzatie predmetu reklamácie. Takéto konanie nebolo ani len tvrdené žalobcom. Žalovaný konštatoval, že žalobcovi nevznikol nárok na odstúpenie od kúpnej zmluvy. Žalobca nemohol jednostranne meniť uplatnený nárok z vady kúpenej veci, a preto odstúpenie od kúpnej zmluvy žalovaný považoval za neplatné. Žalovaný sa nestotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie obsiahnutou v bode 19. napadnutého rozsudku, ktorá mala predstavovať vyvrátenie argumentácie žalovaného o tom, že mu nezačala plynúť lehota na vybavenie reklamácie a že žalobcovi nevznikol nárok na odstúpenie od kúpnej zmluvy. Predmetná argumentácia súdu prvej inštancie bola založená na tom, že žalovaný mal riešiť reklamáciu. Žalovaný poukázal na to, že takáto argumentácia nemá oporu v zákone. Súd prvej inštancie nešpecifikoval ako mal žalovaný reklamáciu riešiť, z akého ustanovenia mu táto povinnosť vyplýva. Zároveň žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobca s predmetným vozidlom zašiel do autorizovaného servisu, nie však na prevádzku žalovaného.

9. Žalovaný ďalej konštatoval, že nevie na základe čoho dospel súd prvej inštancie k záveru o nepojazdnosti predmetného vozidla. Súd prvej inštancie nemal preukázané, aký malo vozidlo zostatok v nádrži na pohon CNG, pričom pohon na benzín nebol poškodený, a preto podľa žalovaného nebolo preukázané, že by vozidlo nezvládlo presun z Bratislavy do sídla prevádzky žalovaného, minimálne na benzínový pohon. Žalovaný posúdil napadnutý rozsudok ako arbitrárny a nepreskúmateľný, keďže sa súd prvej inštancie nevysporiadal s jeho argumentáciou. Ďalej žalovaný poukázal na zmatečnosť bodu 20. napadnutého rozsudku, keďže súd prvej inštancie spomína ako dôvody na odstúpenie od zmluvy z dôvodu nevybavenia reklamácie v zákonnej lehote; odstúpenia od zmluvy z dôvodu porušenia povinnosti prevziať vec na reklamáciu v záručnej dobe a odstúpenie od zmluvy z dôvodu odmietnutia prijatia reklamácie. Žalovaný konštatoval, že neporušil povinnosť prevziať vec na reklamáciu z dôvodu, že mu vec nebola odovzdaná a neodmietol reklamáciu, pričom tieto dôvody uvedené súdom prvej inštancie nemajú oporu v zákone (okrem prvého). Žalovaný vyjadril názor, že ani jeden z dôvodov na odstúpenie od predmetnej zmluvy uvedených súdom prvej inštancie nebol naplnený. Ďalej žalovaný nesúhlasil s argumentáciou súdu prvej inštancie o tom, že ak by nedostatky označené žalobcom

za vady mali povahu bežného opotrebenia, tak je toho názoru, že aj tieto nedostatky by mali byť uvedené v zmluve a mal byť na ne žalobca upozornený. Bežné opotrebenie je nutné odlišovať od väd vozidla. Žalovaný vyjadril názor, podľa ktorého nie je nutné na bežné opotrebenie kupujúceho v zmluve upozorňovať, keďže nejde o vadu. Konštatoval, že aj keby nebol kupujúci v zmluve upozornený na všetky nedostatky, ktoré predstavovali bežné opotrebenie, tak táto skutočnosť nevyvolá vznik ktoréhokoľvek nároku z vadnej veci. Ďalej žalovaný uviedol, že v rámci tejto problematiky (akú povahu majú namietané vady a či predstavujú bežné opotrebenie) bol vypočutý svedok H. I. a J. K., pričom žalovanému nebolo zrejme ako sa súd prvej inštancie vysporiadal s ich výpoveďami, a prečo všetky nedostatky posúdil ako vady a nie ako bežné opotrebenie napriek tomu, že predmetní svedkovia sa vyjadrili o viacerých nedostatkoch ako o bežnom opotrebení. Ďalej podľa názoru žalovaného súd prvej inštancie nevzal do úvahy, že tri namietané vady, ktoré boli uplatnené v rámci prvej reklamácie, boli riadne odstránené. Bolo potrebné, aby súd prvej inštancie uviedol, ktoré konkrétne vady boli preukázané, ktoré sú odstrániteľné a ktoré nie, ktoré ovplyvňujú kupujúceho v užívaní vozidla na účel, na ktorý sa má využívať. Žalovaný konštatoval, že je rozdiel, či je vozidlo v poriadku alebo bez väd, pričom by bolo nelogické upozorňovať žalobcu, že vozidlo je bez väd, keďže aj v samotnej kúpnej zmluve bol žalobca upozornený na možnosť, že kupované vozidlo mohlo byť poškodené v dôsledku dopravnej nehody. Záverom žalovaný poukázal na to, že súd prvej inštancie nešpecifikoval, čo tvorí väčší počet väd, ktoré neboli odstránené. Žalobcovi od začiatku nič nebránilo si uplatňovať nárok na odstúpenie od zmluvy podľa ust. § 623 Občianskeho zákonníka; tento postup však nevyužil a uplatnil si nárok na odstránenie väd, pričom takto uplatnený nárok už nemohol neskôr jednostranne zmeniť.

10. Podaním zo dňa 09.10.2024 žalobca reagujúc na odvolanie žalovaného argumentoval tým, že napadnutý rozsudok považoval v celom rozsahu za vecne správny. Namietané odvolacie dôvody žalovaný považoval žalobca za nedôvodné a jeho argumentáciu vyhodnotil ako špekulatívnu. Uviedol, že žalovaný nesprávne vykladá ust. § 18 ods. 2 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalobca bol toho názoru, že z predmetného ustanovenia nevyplýva, že by uplatnenie reklamácie malo byť uskutočnené len osobne a zároveň, že uplatnenie reklamácie malo byť spojené aj s prevzatím predmetu reklamácie zo strany predávajúceho. V danej veci išlo o úplné odmietnutie reklamácie zo strany žalovaného, ktoré znemožňuje ďalšie úkony, ktoré by sa inak zakladali na prijatí takejto reklamácie, tým pádom ide súčasne o znemožnenie alebo zabránenie prevzatia predmetu reklamácie (logický výklad argumentom a maiori ad minus). Súd prvej inštancie podľa názoru žalobcu dospel k správne právnemu posúdeniu, že listom zo dňa 13.06.2023 došlo k riadnemu a včasnemu uplatneniu reklamácie žalobcom. Zároveň súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že žalobcovi vzniklo právo na odstúpenie od zmluvy na základe ust. § 18 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa, keďže nedošlo vôbec k vybaveniu vyššie uvedenej reklamácie. Súd prvej inštancie konštatoval v napadnutom rozsudku existenciu väd, ktoré nemožno odstrániť, brániace riadnemu užívaniu vozidla ako veci bez väd, ako aj existenciu väčšieho počtu väd, pre ktoré nemožno vec riadne užívať, čím konštatoval aj dôvod na odstúpenie podľa ust. § 623 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Keďže súd prvej inštancie zistil právo žalobcu na odstúpenie od kúpnej zmluvy podľa ust. § 18 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa, nebolo potrebné, aby sa ďalej v odôvodnení podrobne venoval ďalším dôvodom na odstúpenie. Súd prvej inštancie podľa názoru žalobcu správne posúdil, že vady vozidla sú takými vadami, pri ktorých predávajúci zodpovedá za vady vzniknuté ich použitím alebo opotrebením. Zdôraznil, že medzi stranami nie je sporné, že vozidlo je nebezpečné a nespôsobilé na cestnú premávku.

11. Replikou zo dňa 08.11.2024 sa žalovaný vyjadril k vyjadreniu žalobcu. Uviedol, že sa pridržiava argumentácie obsiahnutej v odvolaní. Podľa názoru žalovaného žalobca nijakým spôsobom vo svojom vyjadrení nespochybnil argumenty uvedené v odvolaní a nevenoval sa ani celej argumentácii. Ide o obdobné argumenty prezentované žalobcom pred súdom prvej inštancie, ku ktorým sa žalovaný priebežne vyjadroval, a preto nepovažuje za potrebné opakovať svoj postoj k predmetnej argumentácii žalobcu.

12. Odvolací súd poukazuje na to, že preskúmavajúc napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach podaného odvolania dospel k záveru o nutnosti výzvy strán sporu podľa ust. § 382 CSP, aby sa písomne vyjadrili ohľadne možného použitia ustanovení, ktoré môžu byť pre rozhodnutie veci rozhodujúce, a ktoré v rámci právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie aplikované neboli. Týmito ustanoveniami sú:

a) podľa § 599 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia kúpnej zmluvy (25.05.2023), vady musí kupujúci uplatniť u predávajúceho bez zbytočného odkladu. Práva zo zodpovednosti za vady sa môže kupujúci domáhať na súde, len ak vady vytkol najneskôr do 24 mesiacov od prevzatia veci.

b) podľa § 612 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia kúpnej zmluvy (25.05.2023), na spotrebiteľskú kúpnu zmluvu okrem ustanovení § 52 až 54 sa vzťahujú aj všeobecné ustanovenia o kúpnej zmluve a ustanovenia § 613 až 627.

c) podľa § 614a Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia kúpnej zmluvy (25.05.2023), ak dodaný tovar nemá vlastnosti, o ktoré prejavil spotrebiteľ záujem a ktoré sa zhodujú s popisom poskytnutým dodávateľom, náklady na jeho vrátenie a dodanie tovaru, ktorý zodpovedá zmluve, ako aj všetky kupujúcim účelne vynaložené náklady v súvislosti s tým znáša predávajúci.

d) podľa § 616 veta prvá Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia kúpnej zmluvy (25.05.2023), predávaná vec musí mať požadovanú, prípadne právnymi predpismi ustanovenú akosť, množstvo, mieru alebo hmotnosť a musí byť bez väd, najmä musí zodpovedať záväzným technickým normám.

e) podľa § 618 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia kúpnej zmluvy (25.05.2023), veci, ktoré majú vady, ktoré nebránia, aby sa mohla vec užívať na určený účel, musia sa predávať len za nižšie ceny, než je obvyklá cena bezvadnej veci; kupujúceho treba upozorniť, že vec má vadu a o akú vadu ide, ak to nie je zrejmé už z povahy predaja.

f) podľa § 619 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia kúpnej zmluvy (25.05.2023), predávajúci zodpovedá za vady, ktoré má predaná vec pri prevzatí kupujúcim. Pri použitých veciach nezodpovedá za vady vzniknuté ich použitím alebo opotrebením. Pri veciach predávaných za nižšiu cenu nezodpovedá za vadu, pre ktorú bola dojednaná nižšia cena.

g) podľa § 623 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia kúpnej zmluvy (25.05.2023), ak ide o vadu, ktorú nemožno odstrániť a ktorá bráni tomu, aby sa vec mohla riadne užívať ako vec bez vady, má kupujúci právo na výmenu veci alebo má právo od zmluvy odstúpiť. Tie isté práva prislúchajú kupujúcemu, ak ide sice o odstrániteľné vady, ak však kupujúci nemôže pre opätovné vyskytnutie sa vady po oprave alebo pre väčší počet väd vec riadne užívať.

13. Podaním zo dňa 04.08.2025 sa k predmetnej výzve vyjadril žalobca. Uviedol, že ak by aj odvolací súd aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka uvedené v predmetnej výzve v znení účinnom ku dňu 25.05.2023, tak aj tak považuje napadnutý rozsudok vo výroku za vecne správny a odvolanie za nedôvodné. Zodpovednosť žalovaného za vady je daná podľa ust. § 619 ods. 1 prvá veta v spojení s ust. § 618 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 25.05.2023. Žalobca zdôraznil, že zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie vyplýva, že právne normy v citovaných ustanoveniach založili právo žalobcu odstúpiť od kúpnej zmluvy podľa ust. § 623 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 25.05.2023, a to podľa prvej a poslednej vety. Ďalej žalobca konštatoval, že keďže ide o väčší počet väd v zmysle ust. § 623 ods. 1 druhej vety Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 25.05.2023, tak mu vzniklo právo na odstúpenie od kúpnej zmluvy aj podľa ust. § 619 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 25.05.2023.

14. Žalovaný sa taktiež vyjadril k predmetnej výzve, a to podaním zo dňa 21.08.2025. Konštatoval, že súd prvej inštancie sa vo veľkej miere riadil nesprávnou právnou úpravou a vec nesprávne posúdil. Žalobca vyjadril názor, že je potrebné na danú vec aplikovať aj ust. § 18 ods. 2 Zákona o ochrane spotrebiteľa a aj ust. § 625 Občianskeho zákonníka, ku ktorej aplikácii sa žalovaný vyjadril vo svojom odvolaní. Ďalej žalovaný poukázal na to, že sa na danú vec nevzťahuje ust. § 614a Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že žalobca mal záujem o používané motorové vozidlo, také mu bolo ponúknuté zo strany žalovaného, pričom po jeho prehliadke a skúšobnej jazde sa žalobca rozhodol toto vozidlo kúpiť. Žalovaný poukázal na vyjadrenie svedka I., podľa ktorého išlo o staršie vozidlo s väčším počtom najjazdených kilometrov. Jednalo sa o pracovné vozidlo, ktoré býva v horšom stave ako osobné vozidlá. Podľa názoru žalovaného je potrebné sa sústrediť na aplikáciu ust. § 619 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, ktoré hovorí o absencii zodpovednosti žalovaného za vady vzniknuté použitím alebo opotrebením použitej veci.

15. Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

16. Podľa § 379 ods. 1 CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak

a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý,

b) ide o nerozlučné spoločensťvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov,

c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

17. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

18. Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

19. Podľa § 385 ods. 1 CSP, na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

20. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

21. Podľa § 879x Občianskeho zákonníka, ustanovenia tohto zákona sa použijú na právne vzťahy vzniknuté po 30. júni 2024. Ustanoveniami § 852a, § 852b, § 852d až 852m sa spravujú aj právne vzťahy, ktorých obsahom je dodávanie digitálneho plnenia, ktoré vznikli pred 1. júlom 2024, ak k dodaniu digitálneho plnenia dochádza po 30. júni 2024; vznik týchto právnych vzťahov a vznik nárokov z týchto právnych vzťahov sa posudzujú podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024.

22. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP), bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, prejednal odvolanie žalovaného v súlade s ust. § 378 a nasl. CSP a cítiac sa viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania ako aj skutkovým stavom, tak ako ho zistil súd prvej inštancie, dospel k záveru, že predmetné odvolanie nie je dôvodné.

23. Právne posúdenie veci predstavuje činnosť súdu spočívajúcu v podriadení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Pri tejto činnosti súd rieši *questio iuris* (právne otázky), pričom ich riešeniu predchádza riešenie *questio facti* (skutkové otázky), respektíve zistenie skutkového stavu. Vo všeobecnosti sa za nesprávne považuje právne posúdenie, keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu (t. j. úplne opomenul aplikovať príslušnú právnu normu), alebo aplikoval nesprávnu právnu normu (t. j. namiesto príslušnej právnej normy aplikoval normu inú), prípadne správne určenú právnu normu nesprávne interpretoval, alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

24. Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, ako aj s jeho argumentáciou a úvahami k nemu smerujúcemu, avšak poukazuje na to, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré neboli účinné v čase uzavretia kúpnej zmluvy (25.05.2023). Odvolací súd za účelom sa vysporiadania s relevantnou argumentáciou žalovaného uvádza nasledovné:

25. K námietke žalovaného o nutnosti aplikovania ust. § 18 ods. 2 Zákona o ochrane spotrebiteľa odvolací súd uvádza, že táto námietka nezakladá odvolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení súdom prvej inštancie. Je výlučne na súde prvej inštancie, aké ustanovenia aplikuje na podporu svojich právnych záverov, teda, či zvolí správnu príslušnú normu, správne ju interpretuje a aplikuje. Nie je teda možné konštatovať nesprávne právne posúdenie len na základe predstáv žalovaného, že súd prvej inštancie mal aplikovať ešte jedno (iné) ustanovenie. Odvolací súd konštatuje, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strán sporu vrátane ich dôvodov a námietok, pričom je tento názor rešpektovaný rozhodovacou činnosťou Ústavného súdu Slovenskej republiky (viď napr. rozhodnutia vo veci sp. zn. II. ÚS 4/94, sp. zn. II. ÚS 3/97, či sp. zn. I. ÚS 204/2010). Takisto ani do obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (respektíve práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) nepatrí právo sporovej strany na rozhodnutie v súlade s jej právnym názorom (m. m. II. ÚS 218/02, I. ÚS 3/97), ani právo dožadovať sa toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktoré sporová strana predkladá (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03, IV. ÚS 340/04, III. ÚS 284/08).

26. Odvolací súd k námietke žalovaného týkajúcej sa nepristavenia auta žalobcom, respektíve, že žalobca neodovzdal predmet kúpy žalovanému, a ten preto nemohol vybaviť reklamáciu, konštatuje, že z gramatického výkladu ustanovenia § 18 ods. 2 a 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa síce nevyplýva povinnosť žalovaného prísť pre predmet kúpy, ale ani skutočnosť, že by spotrebiteľ mal osobne uplatniť reklamáciu alebo osobne odovzdať tento predmet predávajúcemu. Zákon len predpokladá odovzdanie tohto predmetu, nie však jeho osobné odovzdanie. Ďalej odvolací súd konštatuje, že pri interpretácii právnej normy je potrebné vychádzať nielen z gramatického výkladu, ale aj z účelu právnej normy, poprípade zo samotného účelu právneho predpisu [viď nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ÚS SR“) sp. zn. IV. ÚS 92/2012 zo dňa 10. mája 2012 a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/13/2023 zo dňa 14. júna 2023]. Účelom predmetného Zákona o ochrane spotrebiteľa, je primárne ochrana spotrebiteľa ako slabšieho subjektu, aby nebol v nerovnom postavení voči predávajúcemu. Teda nie je možné z takého účelu vyvodiť, že by zákon staval spotrebiteľa do horšieho postavenia tým, že podmienkou na uplatnenie reklamácie je odovzdať predávajúcemu predmet reklamácie osobne. Ak z dôvodu objektívnych skutočností nie je možné zo strany spotrebiteľa predmet reklamácie odovzdať predávajúcemu, potom je práve na predávajúcom, aby si zabezpečil tento predmet v súčinnosti so spotrebiteľom. Žalovaný taktiež argumentoval tým, že súd prvej inštancie nešpecifikoval, ako mala byť predmetná reklamácia riešená. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie sa vyjadril k riešeniu reklamácie žalovaným, a to v kontaktovaní žalobcu za účelom zistenia miesta daného vozidla. Žalovaný sa mohol so žalobcom dohodnúť napríklad, že zabezpečí odťahovú službu, alebo ju žalobcovi preplatí. Žalovaný pritom preukázateľne mal vedomosť o vadách predmetného vozidla, pretože žalobca sa opravy

týchto vád domáhal od žalovaného. Mal teda vedomosť o tom, že vozidlo sa nedá natankovať. Na základe týchto skutočností sa odvolací súd odvoláva na argumentáciu súdu prvej inštancie (s ktorou sa stotožňuje), že žalovaný mal reklamáciu riešiť primárne komunikáciou so žalobcom. Zároveň odvolací súd konštatuje, že je logické, že pokiaľ vozidlo nešlo žalobcovi natankovať, pričom pohon na benzín predstavuje jeho sekundárnu pohonnú hmotu, ktorá poškodzuje motor (pri dlhšom používaní), tak žalobca nechcel absolvovať dlhšiu trasu do prevádzky žalovaného, ale vyhľadal autorizovaný servis, ktorý bol polohou bližšie. V autorizovanom servise bolo skonštatované, že predmetné motorové vozidlo je nebezpečné pre premávku, a preto existovali objektívne dôvody, prečo žalobca nemohol odovzdať predmet reklamácie žalovanému. Táto argumentácia vyvracia námietku žalovaného o nepreukázaní nepojazdnosti vozidla. Na dôvažok odvolací súd ďalej poukazuje na rozporné tvrdenia žalovaného, keďže jednak uvádza, že jedinou reklamáciu, ktorú žalobca uplatnil bola deň po uzavretí zmluvy na prevádzke žalovaného, avšak na druhej strane sa ohradzuje voči tomu, že odmietol reklamáciu žalobcu a uvádza argumenty, ktoré smerujú k tomu, že reklamácia zo strany žalobcu uplatnená bola.

27. K námietkam žalovaného v rámci rozdielu, či je vozidlo v poriadku alebo bez vád, ako aj to, že žalobca nemusel byť upozornený na bežné opotrebenie, odvolací súd uvádza, že sa nestotožňuje s argumentáciou žalovaného. Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že ak niekto vysloví, že vozidlo je „v poriadku“ je možné logicky pochopiť takéto vyjadrenie ako záver o neexistencii vád, a to takých, ktoré vozidlo nerobia nepojazdným. Zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie odvolaciemu súdu vyplýva, že okrem toho, že vozidlo bolo v servise označené ako nebezpečné pre premávku, tak bolo konštatované, že by v takomto stave neprešlo technickou kontrolou (STK), údržba vozidla bola zanedbaná, respektíve nebola v takom stave, v akom mala byť. Takisto z vykonaného dokazovania vyplynulo, že vyhlásenie o tom, že vozidlo je v normálnom stave, jazdí bez problémov, bolo označené za také, ktoré svojou povahou nie je v poriadku. Súd prvej inštancie zároveň vymenoval všetky vady vozidla, ktoré vyšli najavo v rámci dokazovania a aj keby niektoré z nich mali povahu bežného opotrebenia, nemení to nič na veci, že v ich súhrne znamenajú nebezpečnosť vozidla pre premávku (tzn. nebezpečenstvo pre posádku vozidla ako aj ostatných účastníkov cestnej premávky). Odvolací súd zároveň konštatuje, že žalovaný mal žalobcu upozorniť na všetky vady, ako aj na bežné opotrebenie; nestačilo uviesť tieto skutočnosti len všeobecne a ani to, že vozidlo mohlo byť búrané. Podľa odvolacieho súdu nepostačuje len tvrdenie, že spotrebiteľ si mohol na základe veku, ako aj najazdených kilometrov domyslieť stav vozidla. Samotné zhrdzavenie vozidla nemohlo byť otázkou niekoľkých týždňov a žalobca mal byť na túto skutočnosť upozornený. Nebolo teda jeho povinnosťou si domýšľať stav vozidla, respektíve, že v blízkej dobe bude potrebné vynaložiť nemalé prostriedky na jeho opravu, aby bolo vôbec pojazdné a nepredstavovalo nebezpečenstvo pre premávku. Takýmto všeobecným upozornením sa žalovaný nezabavuje zodpovednosti. Súd prvej inštancie vyslovil právny záver, že sa jedná o objektívnu zodpovednosť na strane žalovaného, ktorej sa môže zbaviť len ak by žalobcu na vady upozornil, pričom by ich musel konkretizovať s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/252/2014 zo dňa 28.09.2016. Zároveň konštatoval, že za vady, na ktoré žalobcu neupozornil žalovaný ako predávajúci zodpovedá bez ohľadu na jeho vedomosť o predmetných vadách. Žalovaný sa k tejto argumentácii nevyjadril, ako ani k argumentácii súdu prvej inštancie o neprijateľných zmluvných podmienkach obsiahnutých v kúpnej zmluve.

28. Odvolací súd sa taktiež nestotožnil s argumentáciou žalovaného, podľa ktorej sa súd prvej inštancie správne nevysporiadal s argumentáciou svedkov. Aj na tomto mieste odvolací súd pripomína, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým názorom strán sporu s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu ohľadom upozornenia spotrebiteľa aj na bežné opotrebenie. Odvolací súd k námietke spočívajúcej v tom, že v bode 20. napadnutého rozsudku sú uvedené viaceré dôvody na odstúpenie od zmluvy, a preto je zmätočný, konštatuje, že ani na tomto mieste sa s argumentáciou žalovaného nestotožňuje. Súd prvej inštancie v predmetnom odseku vyjadril viaceré dôvody, pre ktoré bolo dôvodné odstúpenie od kúpnej zmluvy, a preto nemá povahu zmätočného, ale naopak podporného charakteru v rámci právnych záverov súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie tak demonštratívne poukazyval na viaceré dôvody, pre ktoré bol žalobca oprávnený odstúpiť od kúpnej zmluvy. Odvolací súd zároveň dáva do pozornosti, že určité zmluvné podmienky obsiahnuté v predmetnej zmluve boli súdom prvej inštancie vyhodnotené ako neplatné a táto argumentácia nebola žalovaným ako odvolateľom spochybnená. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že sa súd prvej inštancie nevysporiadal s jeho argumentáciou, a preto považoval napadnutý rozsudok za arbitráry a nepreskúmateľný, odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok nevzhladol nepreskúmateľným alebo arbitrárnym. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07).

29. Záverom odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vo vzťahu k ustanoveniam Občianskeho zákonníka zvolil aktuálnu právnu úpravu, respektíve nezvolil právnu úpravu účinnú ku dňu vzniku záväzku (kúpnej zmluvy) s poukazom na ust. § 879x Občianskeho zákonníka. Odvolací súd konštatuje, že predmetné pochybenie súdu prvej inštancie nedosahuje takú intenzitu, aby bol naplnený niektorý zo žalovaným uplatňovaných odvolacích dôvodov. Na základe vyššie uvedených dôvodov a vzhľadom na princíp hospodárnosti a rýchlosti konania zakotvený v čl. 17 CSP, kedy by zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie znamenalo len formálne prepísanie niektorých ustanovení Občianskeho zákonníka, pričom by záver súdu prvej inštancie ostal nezmenený, odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

30. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Keďže žalobca bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný, odvolací súd mu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

35. Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 - 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.